

Bijlage 1

cultuurhistorische beschrijving Hoeve de Beek

BRINKKANTERWEG 23 *** (M) 'Hoeve de Beek'

De Hoeve de Beek dateert volgens de muurankers van 1880, maar is gebouwd op de plaats waar al sinds eeuwen een hoeve bestond met de naam Cleyn Davelaar. Deze behoorde oorspronkelijk tot het complex van erven dat viel onder het goed Davelaar, dat reeds in een acte van 1373 voorkomt. De vroegste vermelding van de boerderij is van 1536. Toen was Willem Cornelisz. eigenaar en gebruiker van de hofstede. In 1880 werd de boerderij door brand geteisterd. De onder de brandmuur nog aanwezige kloostermoppen verraden dat de boerderij boven de fundamenteën van een veertiende- of vijftiende-eeuwse voorganger is herbouwd. In 1884 sloeg het vuur wederom uit, maar de schade bleef vermoedelijk beperkt tot de houten onderdelen. Een schuur werd in 1888 opgetrokken. Rond 1997-1998 heeft een verbouwing plaatsgevonden onder leiding van architect J. Lagerweij in opdracht van F. Ploeg.

De langhuisboerderij ligt op enige afstand van de weg en is bereikbaar via een oprijlaan. Ze is met de voorgevel gericht op de aan de noordzijde stromende Lunterse beek. Het rieten zadeldak is aan de voor- en achterzijde afgewolfd. De voorgevel, voorzien van een plint, ankers en vlechtingen langs de dakrand, is symmetrisch en is vier assen breed. In het midden zijn twee zesruits schuifvensters geplaatst, aan weerszijden twee smalle drieruits schuiframen en op de zolder één kleiner venster. Linksonder is een kelderlicht met diefijzers geplaatst. De vensters zijn voorzien van glas-in-lood bovenlichten en van luiken. De achtergevel heeft een achterbaander met aan weerszijden getoogde vensters, staldeuren en lunetvormige stalvensters. Boven de inrijdeur bevindt zich een hooiluik en

Brinkkanterweg 23, Hoeve de Beek.

Brinkkanterweg 23, interieur.

in de top een halfcirkelvormig stalvenster. Langs de dakrand zijn vlechtingen gemetseld en muurankers aangebracht. Grote muurankers vormen het bouwjaar 1880. Inwendig is de oude indeling van de boerderij behouden gebleven. Het voorhuis bezit links vóór, aan de oostzijde, een gewelfde kelder met erboven een kelder- of kaaszolder. In het midden is de zogenaamde 'heerd' met een over de hele breedte van de kamer lopende schouwbank. De hier aanwezige tegels en tegeltafelen zijn negentiende-eeuws, maar zijn pas in een latere periode ingezet. Een tweede kelder met opkamer en bedstede bevindt zich rechts achter naast de haard. In de stal is tegenwoordig een winkel ingericht. Aan de oostzijde naast het voorhuis bevindt zich een bakhuis met zesruits roedenvensters en luiken. Het staat met de nok van het pannen dak haaks op de boerderij. Het bakhuis is met een recent vernieuwde tussengang verbonden met het huis. Het gebouwtje is opgebouwd uit grote bakstenen, die vermoedelijk afkomstig zijn van de oude, verbrande boerderij. Voorts staat ten oosten van het huis een vrijstaande schuur waarbij voor de constructieve onderdelen balken met brandsporen, vermoedelijk afkomstig van de oude boerderij, zijn verwerkt. In de baksteen van de voorgevel is een naam en jaartal gegrift: C. Kuyper 1888.

De boerderij vormt samen met de genoemde bijgebouwen, plus een kleinere schuur, een wagenschuur en twee kapbergen een gaaf ensemble.

Arch: kad. D 942; Nieuwenhuis, 1993, nr. 159-OS 94. Lit: Lagerweij, 1993. Bron: RDMZ-MSP, 1999.